

fig efter denne Ting, ordner det Hele, ligesaa unødbendigt anseer jeg det at være, at han vedbliver at fungere, efterat det er ordnet. Lovudkastets § 3 indeholder ogsaa selv en Antydning heraf i sin Slutning; der staaer nemlig: „naar Bestyrer-Embedet i Nørrejylland bliver vacant, forbeholdes nærmere Bestemmelse om, hvorledes der med dette Embede herefter skal forholdes“. Jeg skalde derfor mene, at det var det Rigtigste, at ligesom Indenrigsministeren skal bestikke Bestyreren for Bornholm, saaledes skal han ogsaa bestikke Bestyreren for Nørrejylland (Tscherning: Hør!). Jeg kan ikke see nogen Grund til, at den Eine skal have Rgl. Udnævnelse, og den Anden være bekliftet af Indenrigsministeren; man havde da den Fordeel, at man kunde beholde en Mand til Tjeneste, saalænge som det ansaaes for nødvendigt, at denne Post var besat med ham, og at den derpaa kunde nedlægges. Herredsfogden kan alligevel ikke undværes, om man ogsaa har en Bestyrer; det seer man ogsaa af Bestemmelserne, som staae i § 4, men jeg mener, at man her er gaaet noget forvidt med at bestemme, hvad Brug man skal have for ham. Det er rigtigt, at Herredsfogderne som og Politimestre maae yde Bestyreren fornøden Bistand; men hvad der derefter staaer anført, det anseer jeg for at være lidet hensigtsmæssigt og ganske overflødig. Der staaer nemlig, at han navnlig i Strandingstilfælde, naar Bestyreren ikke er tilstede, skal føre controllerende Tilsyn med, at Redningsforsøgene udføres paa hensigtsmæssig Maade. Dette antager jeg nu at Herredsfogden ingenlunde kan; thi for det Første vil mange Gange Redningsforsøgene være gjorte længe, førend Herredsfogden kommer tilstede, og for det Andet saa naar han endelig kommer der, vil det være meget saa Herredsfogder, der have den allermindste Forstand paa at lede saadanne Forretninger, det maae de Søfolk gjøre; som det er overdraget; thi Herredsfogden kan ikke bedømme, om Havet er i saa stærkt Oprør, eller Stormen er saa hæftig, at et Forsøg er utilraadeligt, det maa være Søfolkene Sag, og ere de engang komne ud paa Havet, saa maae de virkelig selv see at redde baade sig selv og de Skibbrudne

saa godt de kunne, det kan Herredsfogden ikke heller have den allermindste Mening om, eller gjøre noget hverken fra eller til. Jeg kan derfor ikke Andet end finde, at hele denne Bestemmelse bør gaae ud, da jeg kan tænke, at den mulig ved en uhenigtsmæssig Indblanding fra Herredsfogdens Side kan afstedkomme Skade; men den vil saare sjelden eller aldrig kunne være til noget Gavn.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at ytre et Par Ord i Anledning af de iøvrigt mindre indgribende Forandringer, som den ærede Taler henledede Thingets Opmærksomhed paa. Han antog, at Bestyreren hellere burde bekliftes af Indenrigsministeriet og ikke af Kongen; han gjorde imidlertid ikke opmærksom paa, at Loven, saaledes som den er kommen fra Lændsthinget allerede indeholdt, at naar Bestyrerens Embede blev vacant, saa skalde det nærmere bestemmes, hvorledes der skalde forholdes med samme og navnlig at det da kunde tages under Overveelse, som den ærede Taler henlede Opmærksomheden paa, om man da ikke kunde undvære denne Bestilling. Men, dersom det saaledes er givet, at Posten kun skal besættes for eengang, saa et det dog virkelig høit ubetydeligt, om Bestyreren bekliftes af Indenrigsministeriet eller ikke, det skalde, saavidt jeg skjønner, være Pensjonsberettigelsen, der skalde gjøre Forskjellen (Ja!) men det forekommer mig, naar man forøvrigt forudsætter, at denne Mand som maaffee er den eneste, der bliver i sit Slags, har gjort sin Skyldighed den hele Tid at man dog ikke let vil nægte ham, naar han skalde blive gammel og svag, eller naar man ophævede Embedet, at erholde en Understøttelse, og hvad enten den maatte hedde Pension eller ikke, vilde den ikke være af nogen stor Betydning. Dersom det dermed er den ærede Talers Mening, at man om nogle Aar kunde lade ham gaae og derved spare Penge, saa er det vistnok, at der kunde spares noget, men saa kan jeg ikke forene det med den ærede Talers Uttringer om, at det var vigtigt, at man havde en bestemt dygtig Mand til at ordne disse Ting i Begyndelsen; thi saa vil han sandsynligviis ikke have dermed at gjøre, saa vil han overlade til Indenrigsministeriet at